

Josef Režný: Co má největší cenu

Zdroj: Městské muzeum ve Volyni

Blíží se další Mezinárodní dudácký festival a s ním i vzpomínka na jeho zakladatele – Josefa Režného. Byl to obzvláště zasloužilý a oblíbený strakonický rodák a jeho jméno je spojeno s úctou a vděkem (viz např. vyprávění k jeho nedožitým devadesátinám [zde](#) nebo článek z Kompostu [č. 1/2013](#)). Letos by se byl dožil sta let a stejně tak jeho paní jménem Julie, kterou jsme my starší zažili jako oblíbenou knihovnici z dětského oddělení ŠK nebo také jako amatérskou malířku, k jejímž nejmilejším motivům patřily divoké i pěstované květiny (viz vyprávění z webu ŠK [zde](#)).

Pan Režný se věnoval především umění, ale zastával se i historických a přírodních památek, protože to byla osobnost s širokým rozhledem a s velkou láskou k lidem a ke krajině. O tom svědčí jeho slova ocitovaná Karlem Skalickým při nedávném vzpomínkovém večeru ve Volyni - o tom, co je v životě důležité. Jistě budou blízka i vám, čtenářům našeho časopisu:

Zdroj: Městské muzeum ve Volyni

„Práce, která přináší radost, životní naplnění a vědomí, že má smysl, že nějakou dosažitelnou mírou přispívá k něčemu dobrému. To může být píseň zpívaná či hraná pro potěchu vlastní i přátel, práce na zahrádce, činnost společensky prospěšná, sebevzdělávání, vědomá a účinná ochrana přírody, životního prostředí a všeho, co je pro život na této planetě nezbytné a co potvrzuje dosaženou životní moudrost.“